

Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2015-006 d.d.

6 januari 2015

(mr. J. Wortel, voorzitter en mr. J.J. Guijt, secretaris)

Samenvatting

Klacht tegen de aanbieder van een effectenlease-overeenkomst. De gekoppelde klacht tegen de aanbieder van de kredietovereenkomst is gepubliceerd onder nummer [2015-009]

Consument heeft via een tussenpersoon een kredietovereenkomst en een effectenlease-overeenkomst gesloten. Consument heeft diverse klachten geuit tegen de aanbieder van de effectenlease-overeenkomst. Naar het oordeel van de Commissie is sprake van twee separate rechtsverhoudingen: een effectenlease-overeenkomst met de aanbieder van de effectenlease-overeenkomst en de kredietovereenkomst met een andere aanbieder. De Commissie is van oordeel dat Consument onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat de aanbieder van de effectenlease-overeenkomst op de hoogte was van de door de tussenpersoon geadviseerde constructie. De Commissie acht zich gehouden het rechtsoordeel van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening in haar uitspraken van 1 juli 2014 [Uitspraak 2014-021] en van 15 oktober 2014 [Uitspraken 2014-032, 2014-033 en 2014-034] te volgen. Dit rechtsoordeel houdt in dat voor de (inhoudelijke) beoordeling van geschillen betreffende effectenlease in het bijzonder van belang is hetgeen de Hoge Raad in zijn arresten van 5 juni 2009 ECLI:NL:HR:2009:BH2811 en NJ 2012/183, ECLI:NL:HR:2009:BH2815 en NJ 2012/182 alsmede ECLI:NL:HR:2009:BH2822 en NJ 2012/184 heeft overwogen. De Commissie oordeelt dat Aangeslotene door de effectenlease-overeenkomst te sluiten zonder zich bij de verkoop naar behoren te kwijten van haar voorlichtings-, vergewissings- en onderzoeksverplichtingen, jegens Consument is tekortgeschoten. Ingevolge de recente uitspraken van de Commissie van Beroep kan Aangeslotene slechts aanspraak maken op 40% van de restschuld. Nu tussen partijen vaststaat dat de restschuld onbetaald is gebleven, moet de vordering van Consument worden afgewezen.

Consumenten,

tegen

de naamloze vennootschap Achmea Retail Bank N.V. (rechtsopvolger onder algemene titel van Levob Bank N.V.), gevestigd te Amersfoort, hierna te noemen Aangeslotene.

I. Procedure

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:

- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het door Consumenten ondertekende vragenformulier met bijlagen, ontvangen op 7 augustus 2012;
- de brief van de gemachtigde van Consumenten met bijlagen van 6 april 2013;
- het verweerschrift van Aangeslotene;
- de repliek van Consumenten;
- de dupliek van Aangeslotene.

De Commissie betreft in de beoordeling tevens hetgeen partijen naar aanleiding van de hierna te noemen brief van de voorzitter van de Commissie van 17 juli 2014 aan de Commissie hebben medegedeeld. De Commissie heeft vastgesteld dat tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening niet tot oplossing van het geschil heeft geleid. De Commissie heeft vastgesteld dat beide partijen het advies als bindend zullen aanvaarden. De Commissie heeft vastgesteld dat het geschil zich leent voor schriftelijke afdoening als bedoeld in artikel 37 van haar Reglement. Consumenten hebben niet alleen een klacht tegen Aangeslotene ingediend, maar eveneens tegen Fideaal B.V./De Lage Landen Financiering B.V.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:

- 2.1. Consumenten hebben op 5 januari 1999 met een rechtsvoorganger van Aangeslotene (Levob Bank N.V.) twee overeenkomsten (met de contractnummers [..1..] en [..2..]) gesloten van het effectenleaseproduct 'Het Levob Hefboom Effect' (deze overeenkomsten hierna gezamenlijk: 'de Overeenkomst'). De Overeenkomst bevat de volgende kenmerken die in de door Consumenten ondertekende Overeenkomst ook zijn vermeld:
  - Aangeslotene belegt voor rekening en risico van Consumenten per overeenkomst NLG 15.000,- (€ 6.806,70) in negen in de AEX index opgenomen fondsen;
  - Aangeslotene leent dit bedrag aan Consumenten tegen een maandelijks achteraf te betalen rente die effectief 12,0% per jaar bedraagt;
  - De Overeenkomst heeft een looptijd van tien jaar, met – op verzoek – een verlengingsmogelijk van maximaal vijf jaar;
  - Na tien jaar – behoudens verlenging – verkoopt Aangeslotene de effecten waarna zij de opbrengst van die verkoop – onder aftrek van 1% verkoopkosten – gebruikt ter aflossing van de uitstaande lening. Een daarna resterend surplus keert Aangeslotene aan Consumenten uit, terwijl een eventueel resterend tekort door Consumenten binnen veertien dagen moet worden angezuiverd;
  - Indien de waarde van de onderliggende effecten groter is dan de inleg wordt door Aangeslotene jaarlijks ter vermindering van de lasten van Consumenten aan deze een bedrag ad NLG 450,- (€ 204,20) per overeenkomst uitgekeerd, zijnde 3% van de inleg;
  - Ingeval op de aandelen contante dividenden beschikbaar worden gesteld, worden die aan Consumenten uitgekeerd.
- 2.2. Tevens hebben Consumenten op 29 december 1998 een 'overeenkomst van kredietverlening totaalrekening' (hierna: 'de Kredietovereenkomst') gesloten bij OV bank N.V. (nadien opgevolgd door (de rechtsvoorganger van) Aangeslotene, die per 1 maart 2011 de rechten en verplichtingen uit hoofde van de Kredietovereenkomst middels een akte van cessie heeft overgedragen aan Fideaal B.V./De Lage Landen Financiering B.V.). De kredietlimiet bedroeg NLG 10.000,- (€ 4.537,80). De Kredietovereenkomst is (mede) aangewend voor voldoening van de maandelijkse rentetermijnen van de Overeenkomst. In 2006 bleek het saldo op de bij de Kredietovereenkomst behorende Totaalrekening niet meer toereikend te zijn voor betaling van de maandelijkse termijnen.
- 2.3. Aangeslotene is een intermediairmaatschappij en de verkoop van haar producten verloopt via tussenpersonen. In het geval van Consumenten was dat Poliskring B.V. Door tussenkomst van Poliskring B.V. hebben Consumenten op 17 december 1998 een aanvraagformulier voor de Overeenkomst ondertekend.

- 2.4. Na afloop van de vaste looptijd van tien jaar is de Overeenkomst in januari 2009 door Aangeslotene beëindigd. Volgens de eindafrekening van 26 januari 2009 bedraagt de totale restschuld van Consumenten € 3.926,68. Consumenten hebben deze restschuld niet voldaan.
- 2.5. Bij brief van 13 februari 2009 hebben Consumenten zich bij Aangeslotene beklagd over de Overeenkomst. Aangeslotene heeft hierop bij brief van 20 februari 2009 gereageerd met de mededeling dat zij, gelet op het feit dat Consumenten hebben nagelaten te specificeren op welke wijze Aangeslotene tekort is geschoten, niet voornemens is de door Consumenten geclaimde schade te vergoeden. De gemachtigde van Consumenten heeft vervolgens op 30 september 2011 een klacht ingediend bij Kifid.
- 2.6. De rechtsvoorganger van Aangeslotene heeft in september 2011 een zaak aanhangig gemaakt bij de rechtbank Assen. Zij heeft in deze zaak betaling gevorderd van € 2.427,51 (zijnde 40% van de restschuld vermeerderd met een verdragingsvergoeding van 1,5% per maand vanaf 16 februari 2009 alsmede de proceskosten). Op 1 mei 2012 heeft de rechtbank Assen vonnis gewezen. In het vonnis is – voor zover relevant – het volgende vermeld:
“Gelet op voormelde gang van zaken is de kantonrechter van oordeel dat [rechtsvoorganger van Aangeslotene] niet ontvankelijk verklaard dient te worden in haar vordering. Zij dient de klacht van [Consumenten] over de afhandeling van de met haar gesloten overeenkomsten eerst middels haar eigen interne klachtprocedure in behandeling te nemen, waarna eventueel voor [Consumenten] de – door hem gewenste – weg van een klacht bij het Kifid (wel) open zal staan.”
- 2.7. Bij e-mailberichten van 4 en 15 mei 2012 heeft de gemachtigde van Consumenten Aangeslotene verzocht om een voorstel ter afwikkeling van het geschil. Aangeslotene heeft hierop bij e-mailbericht van 23 mei 2012 gereageerd met de mededeling dat zij de klacht heeft overgedragen aan haar klachtenmanager. Consumenten hebben vervolgens geen bericht meer ontvangen van Aangeslotene. De gemachtigde van Consumenten heeft de klacht op 3 juli 2012 (opnieuw) aan Kifid voorgelegd.

3. Vordering, klacht en verweer

- 3.1. Consumenten vorderen vernietiging van de Overeenkomst en de Kredietovereenkomst. Daarnaast vorderen Consumenten terugbetaling van de door hen ingelegde bedragen, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf datum inleg en veroordeling van Aangeslotene tot vergoeding van juridische kosten. Bij brief van 15 september 2014 heeft de gemachtigde van Consumenten de eis ter zake van de zorgplichtschending verminderd tot 80% van de inleg plus 3,5% fictief rendement.
- 3.2. Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslagen.
- Consumenten betogen dat er sprake is van een zogenaamd stapelproduct. Het ‘Levob Super Hefboom Effect’ is een productcombinatie bestaande uit een kredietovereenkomst en een tweetal effectenlease-overeenkomsten. Volgens Consumenten heeft de tussenpersoon (Poliskring B.V.) tijdens het adviesgesprek medegedeeld dat zij met deze ‘constructie’ de Kredietovereenkomst na tien jaar volledig zouden kunnen aflossen.
  - Consumenten stellen voorts dat het aan het tekortschieten van Aangeslotene is te wijten dat zij bij het aangaan van de Overeenkomst en de Kredietovereenkomst hebben gedwaald doordat Aangeslotene zich te buiten is gegaan aan misleiding om welke reden de Overeenkomst en de Kredietovereenkomst moeten worden vernietigd. Volgens

Consumenten blijkt uit de door Aangeslotene verstrekte informatie onvoldoende dat de gesloten constructie geen spaarproduct betreft, bedoeld voor een aanvullende oudedagsvoorziening, maar dat deze gekenmerkt wordt door een combinatie van sparen, beleggen en verzekeren. Consumenten zijn bovendien onvoldoende geweest op de risico's die aan de onderhavige producten verbonden waren.

- Consumenten betogen voorts dat het aan het tekortschieten van Aangeslotene is te wijten dat de Overeenkomst en de Kredietovereenkomst tot stand zijn gekomen doordat de tussenpersoon van Consumenten, Poliskring B.V., de wettelijke regels met betrekking tot een cliëntenremisier heeft overtreden en zich te buiten is gegaan aan colportage alsmede 'cold calling' in strijd met artikel 26 Nadere Regeling gedragstoezicht effectenverkeer.
- Tevens stellen Consumenten dat Aangeslotene bij het aanbieden en het afsluiten van de Overeenkomst en de Kredietovereenkomst haar zorg- en informatieplicht heeft geschonden, zodat zij jegens Consumenten toerekenbaar is tekortgeschoten en de daardoor door Consumenten geleden schade moet vergoeden.
- Consumenten verwijten Aangeslotene tot slot dat zij heeft verzuimd hen te wijzen op de mogelijkheid de klacht voor te leggen aan Kifid.

3.3. Aangeslotene heeft de stellingen van Consumenten gemotiveerd besproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

Ontvankelijkheid

- 4.1. Alvorens de Commissie tot een inhoudelijke beoordeling van het geschil kan komen, dient allereerst te worden beslist op het door Aangeslotene gevoerde verweer omtrent de ontvankelijkheid van de klacht. In dat kader overweegt de Commissie als volgt.
- 4.2. Aangeslotene stelt dat de klacht van Consumenten is ontstaan in 2006 bij het 'leegraken' van de bij de Kredietovereenkomst behorende Totaalrekening. Op dat moment waren Consumenten er volgens Aangeslotene van op de hoogte dat de incasso vanaf de Totaalrekening niet meer mogelijk bleek wegens een saldotekort. Aangeslotene stelt voorts dat Consumenten op 13 februari 2009 een klacht hebben ingediend en zij bij brief van 20 februari 2009 haar definitieve standpunt heeft kenbaar gemaakt. Door eerst in 2011 een klacht in te dienen bij Kifid hebben Consumenten ingevolge artikel 15.1. en 15.2 van het Reglement niet binnen een redelijke termijn geklaagd en zijn zij derhalve niet-ontvankelijk in hun klacht, aldus Aangeslotene.
- 4.3. De stelling van Aangeslotene, inhoudende dat Consumenten haar reeds in 2006 in gebreke had kunnen stellen, wordt door de Commissie verworpen. De klacht over het 'leegraken' van de Totaalrekening betreft de wijze waarop de maandelijkse betalingsverplichtingen voldaan moesten worden, maar geeft niet blijk van inzicht in de volledige ongeschiktheid van de Overeenkomst, dan wel de onverenigbaarheid van de Overeenkomst met hetgeen Consumenten voor het sluiten van de Overeenkomst hierover is voorgespiegeld. Naar het oordeel van de Commissie konden Consumenten zich pas na de eindafrekening van 26 januari 2009 bewust zijn van de gevolgen van de Overeenkomst. Bij brief van 13 februari 2009 hebben Consumenten een klacht bij Aangeslotene ingediend. Hiermee hebben Consumenten tijdig geklaagd.

Ook de stelling van Aangeslotene, inhoudende dat zij bij brief van 20 februari 2009 haar definitieve standpunt kenbaar heeft gemaakt, wordt door de Commissie verworpen. In het vonnis van de rechtbank Assen van 1 mei 2012 is bepaald dat Aangeslotene de klacht van Consumenten over de afhandeling van de met haar gesloten overeenkomsten eerst middels haar eigen interne klachtprocedure in behandeling diende te nemen. Van een definitief standpunt van Aangeslotene in 2009 kan dan ook geen sprake zijn. Het voorgaande brengt mee dat het door Aangeslotene gevoerde verweer omtrent de ontvankelijkheid van de klacht wordt afgewezen en de Commissie de klacht van Consumenten inhoudelijk zal behandelen.

Inhoudelijk

- 4.4. Voor zover Consumenten zich op het standpunt stellen dat er sprake is van een stapelconstructie, overweegt de Commissie als volgt. De effectenlease-overeenkomsten en de Kredietovereenkomst noemt de gemachtigde van Consument gezamenlijk het 'Levob Super Hefboom Effect'. Naar het oordeel van de Commissie is in het onderhavige geval evenwel sprake van twee separate rechtsverhoudingen: de effectenlease-overeenkomst(en) met Aangeslotene en de Kredietovereenkomst met OV bank N.V., welke nadien is opgevolgd door (de rechtsvoorganger van) Aangeslotene. Consumenten hebben onvoldoende aannemelijk gemaakt dat de kredietverlening onderdeel is van de aandelenleaseconstructie. Het enkele feit dat het krediet (mede) is aangewend voor voldoening van de maandelijkse rentetermijnen van de effectenlease-overeenkomsten brengt niet mee dat Aangeslotene ook bij de kredietverlening betrokken is. Voor zover Consumenten stellen dat de tussenpersoon (Poliskring B.V.) tijdens het adviesgesprek heeft aangegeven dat zij met deze 'constructie' (de combinatie van de effectenlease-overeenkomsten en de Kredietovereenkomst) de Kredietovereenkomst na tien jaar volledig zou kunnen aflossen, merkt de Commissie op dat niet aannemelijk is geworden dat Aangeslotene op de hoogte was van de door de tussenpersoon geadviseerde constructie. Op grond van het vorenstaande is de Commissie van oordeel dat, voor zover Consumenten hebben bedoeld in deze zaak te klagen over de kredietverlening, deze stelling niet slaagt, omdat Consumenten met Aangeslotene slechts de effectenlease-overeenkomsten zijn aangegaan en niet de Kredietovereenkomst. Eerst geruime tijd later is OV bank N.V. overgenomen door (de rechtsvoorganger van) Aangeslotene en nadien zijn de rechten en verplichtingen uit hoofde van de Kredietovereenkomst middels akte van cessie overgedragen aan Fideaal B.V. /De Lage Landen Financiering B.V., waartegen Consumenten ook een klacht hebben ingediend. Voor zover de in deze zaak ingestelde vorderingen van Consumenten betrekking hebben op de kredietverlening dienen zij reeds op deze grond te worden afgewezen.
- 4.5. De Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening heeft in uitspraken van 1 juli 2014 [Uitspraak 2014-021] en van 15 oktober 2014 [Uitspraken 2014-032, 2014-033 en 2014-034], opgemerkt dat voor de (inhoudelijke) beoordelingen van geschillen betreffende effectenlease in het bijzonder van belang is hetgeen de Hoge Raad onder meer in zijn drie arresten van 5 juni 2009 heeft overwogen. Daarbij is gedoeld op de arresten van de Hoge Raad gepubliceerd als ECLI:NL:HR:2009:BH2811 en NJ 2012/183, ECLI:NL:HR:2009:BH2815 en NJ 2012/182 alsmede ECLI:NL:HR:2009:BH2822 en NJ 2012/184. Voor zover thans van belang zijn in de arresten van 5 juni 2009 vrijwel gelijklopende overwegingen opgenomen. De Commissie zal in het hiernavolgende alleen

verwijzen naar de overwegingen in het arrest dat is gepubliceerd als NJ 2012/182 (hierna: HR NJ 2012/182).

- 4.6. De Commissie acht zich gehouden dit rechtsoordeel van zijn appelinstantie te volgen. Bij brief van 17 juli 2014 heeft de voorzitter van de Commissie partijen in nog te beoordelen zaken over effectenlease gewezen op de uitspraak van de Commissie van Beroep van 1 juli 2014, en hen uitgenodigd hun zienswijze kenbaar te maken.
- 4.7. Voor zover de vordering van Consumenten berust op stellingen aangaande dwaling of misleiding (misleidende reclame) stuit zij af op hetgeen is overwogen in HR NJ 2012/182 bij 4.4.5 en 4.5.4. Bijzondere omstandigheden die tot een ander oordeel zouden kunnen voeren zijn niet gesteld.
Voor zover de vordering berust op stellingen aangaande overtreding van het colportageverbod of het verbod van 'cold calling' moet zij worden afgewezen omdat dienaangaande onvoldoende feiten en omstandigheden zijn aangevoerd.
- 4.8. Voor zover de vordering berust op de stelling dat Aangeslotene niet de bijzondere zorgplicht in acht heeft genomen waaraan een financiële dienstverlener ten opzichte van haar wederpartij dient te voldoen, overweegt de Commissie als volgt.
- 4.9. Aangeslotene is bij het aanbieden van de Overeenkomst opgetreden als effecteninstelling. De aangeboden effectenleaseconstructie komt er immers op neer dat Aangeslotene voor rekening en risico van Consumenten effecten kocht, terwijl de uitkomst van de Overeenkomst afhankelijk is van het koersverloop van die effecten. Hieruit vloeit voort dat Aangeslotene jegens Consumenten de bijzondere zorg diende te betrachten waartoe een effecteninstelling als bij uitstek deskundige professionele dienstverlener in het algemeen gehouden is jegens een particuliere, niet professioneel handelende consument. In geval van beleggingsbeslissingen waaruit voor de consument (aanzienlijke) (bij)betalingsverplichtingen kunnen voortvloeien, gaat de zorgplicht van de dienstverlener zelfs zo ver dat de particuliere, niet professioneel handelende, belegger in bescherming moet worden genomen tegen diens eigen ondeskundigheid of lichtvaardigheid. Het sluiten van een effectenlease-overeenkomst is in beginsel aan te merken als zo een beleggingsbeslissing waaruit (bij)betalingsverplichtingen kunnen voortvloeien.
- 4.10. Ten aanzien van de feiten, relevant voor het bepalen van de reikwijdte van de hier bedoelde zorgplicht in het onderhavige geval, stelt de Commissie voorts het volgende vast. Aan beleggen met geleend geld is onder meer het risico verbonden dat de beleggingen bij verkoop te weinig opbrengen om de lening af te lossen. Verder zijn effectenlease-overeenkomsten als de onderhavige niet eenvoudig van aard. Zulke (samengestelde) overeenkomsten vertonen in hun mogelijke uitwerking een complexiteit die voorzienbaar maakt dat de gemiddelde – niet met financiële kwesties vertrouwd – consument niet in staat is op eigen kracht een compleet en realistisch beeld van de mogelijke resultaten te krijgen. Voorts hadden de specifieke risico's van effectenlease ten tijde van het sluiten van de door Consumenten aangegane Overeenkomst niet een zodanige aandacht in de media gekregen dat zij ook bij een ondeskundig publiek bekend konden worden geacht. Daarentegen behoorde Aangeslotene zich als professionele dienstverlener bewust te zijn van de gerede mogelijkheid dat de koersen van de effecten onvoldoende zouden stijgen om Consumenten in staat te stellen aan het einde van de looptijd de bij de Overeenkomst aangegane schuld af te lossen. Bovendien heeft Aangeslotene het onderhavige effectenleaseproduct aan een breed publiek aangeboden en daarbij toegelaten dat de overeenkomsten door toedoen van tussenpersonen tot stand kwamen. Er is niet gebleken

dat Aangeslotene erop heeft toegezien dat die tussenpersonen geïnteresseerden tijdig van volledige en duidelijke informatie zouden voorzien, en met zoveel woorden de aandacht zouden vestigen op de mogelijkheid van een restschuld.

- 4.11. Onder deze omstandigheden brengt de aard van het aangeboden product mee dat de op Aangeslotene rustende zorgplicht zich uitstrekt tot de precontractuele fase. Aangeslotene was gehouden het door haarzelf opgestelde informatiemateriaal – brochures, aanvraagformulieren en (concept)formulieren van overeenkomsten met de daarbij behorende (algemene) voorwaarden – zodanig op te stellen dat degene die overwoog een overeenkomst als de onderhavige aan te gaan in dat informatiemateriaal de nadrukkelijke en onverbloemde waarschuwing aantrof, in bewoordingen die voor een breed en ondeskundig publiek begrijpelijk zijn, dat, afhankelijk van de ontwikkelingen op de effectenmarkten, na afloop van de overeenkomst niet alleen de investering in het product (de aflossing van de lening en de daarover verschuldigde rente) verloren kon gaan, maar in het ongunstigste geval een bijbetalingsverplichting kon resterend. Alleen op grond van die nadrukkelijke waarschuwing had de geïnteresseerde consument naar behoren kunnen nagaan of het effectenleaseproduct in overeenstemming was met zijn mogelijkheden en verwachtingen, en een deugdelijke afweging kunnen maken tussen het effectenleaseproduct en andere financiële producten, waaronder spaarvormen.
- 4.12. Het is de Commissie niet gebleken dat Aangeslotene aan deze verplichting tot nadrukkelijk wijzen op de mogelijkheid van een restschuld heeft voldaan. In de Overeenkomst is weliswaar vermeld dat geld wordt geleend waarmee effecten worden gekocht en is gestipuleerd dat een eventueel tekort door Consumenten moet worden aangezuiverd, maar de nadrukkelijke, onverbloemde en in niet mis te verstane bewoordingen gestelde waarschuwing dat daadwerkelijk rekening moest worden gehouden met de mogelijkheid van een bijbetalingsverplichting is in de Overeenkomst niet te vinden. Evenmin is gebleken dat Consumenten die waarschuwing hebben kunnen vinden in het overige materiaal dat Aangeslotene Consumenten voor het tekenen van de Overeenkomst ter beschikking heeft gesteld, of dat Aangeslotene zich ervan heeft vergewist dat Consumenten zich bewust waren van het risico van een restschuld.
- 4.13. De Commissie stelt op grond van het vorenstaande vast dat Aangeslotene bij het aanbieden van de Overeenkomst niet aan haar zorgplicht heeft voldaan en jegens Consumenten toerekenbaar is tekortgeschoten.
- 4.14. Met betrekking tot de omvang van de daaruit voortvloeiende verplichting tot vergoeding van de door Consumenten gestelde schade volgt uit de hierboven genoemde arresten van de Hoge Raad van 5 juni 2009 dat Aangeslotene in beginsel een gedeelte van de restschuld voor haar rekening dient te nemen en dat de door de klant betaalde rente niet voor vergoeding in aanmerking komt, tenzij bij het aangaan van de overeenkomst kon worden vastgesteld dat de overeenkomst naar redelijke verwachting een onaanvaardbaar zware last op Consumenten zou leggen. Het antwoord op de vraag of Aangeslotene had behoren vast te stellen dat de Overeenkomst naar redelijke verwachting zo een onaanvaardbaar zware last op Consumenten zou leggen, dient te worden gegeven met inachtneming van de berekening die is omschreven in het arrest van de Hoge Raad van 29 april 2011, ECLI:NL:HR:2009:BH2822 en NJ 2012/184.
- Feiten en omstandigheden die volgens die berekening op een onaanvaardbaar zware last als hier bedoeld zouden kunnen wijzen zijn door Consumenten onvoldoende gesteld, ofschoon in de bovengenoemde brief van de voorzitter van de Commissie nadrukkelijk is

vermeld dat het op de weg van Consumenten ligt om zulke feiten en omstandigheden naar voren te brengen.

- 4.15. Tussen partijen staat vast dat de restschuld tot op heden onbetaald is gebleven. Uit de hiervoor genoemde uitspraken van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening volgt dat Aangeslotene nog slechts aanspraak zou kunnen maken op betaling van 40% van die restschuld. Van een op Aangeslotene rustende verplichting tot betaling van enig bedrag ter vergoeding van door Consumenten geleden schade kan derhalve geen sprake zijn. Dit betekent dat de vordering van Consumenten moet worden afgewezen.
- 4.16. Alle overige door partijen ingebrachte stellingen en argumenten kunnen niet tot een ander oordeel leiden en zullen derhalve onbesproken blijven.

5. Beslissing

De Commissie stelt bij bindend advies vast dat de vordering van Consumenten wordt afgewezen.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/consumenten/wie-behandelt-mijn-klacht-1/4#stappen-plan.